

РЕШЕНИЕ

№ 4997

гр. София, 13.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 15.06.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **3965** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на В. В. Х., [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Х. Х., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, кантора 10, с която са предявени обективно съединени иски срещу Столична дирекция на вътрешните работи за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди от мълчалив отказ на ответника да регистрира лек автомобил марка „Мерцедес“ с рама №W. по реда на Наредба № I – 45 от 24.03.2000г., отменен с влязло в сила решение №10601/05.08.2014г. по адм.дело № 3965/2014г. на ВАС на РБ.

С молба от 19.05.2106г. (л. 7) е направено уточнение, че всички претендирани имуществени и неимуществени вреди са от мълчаливия отказ за регистрация на автомобила.

Претендира се заплащане на обезщетение в размер на 36 000 лева за периода от 01.04.2013г. до 01.06.2014г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска, от причинените неимуществени вреди, изразяващи се в психически тормоз, душевна болка и страдание, загуба на вяра, непоправимо засягане на живота му като млад човек в психологически и социален аспект. Твърди, че ищецът се отдалечил от близките си, че безвъзвратно са разрушени обществени отношения, почиващи на морални и етични норми, свързани с положението на личността в обществото.

Авторитетът на ищеца в редица направления е бил разрушен до основи, в това число и като търговец на леки коли. Останали са трудностите по неговото изграждане отново и възстановяване на психологическото му здраве.

Предявен е и обективно съединен иск за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи по договор за наем на МПС от 04.02.2013г. в размер общо на 14 000 лева за периода от 01.04.2013г. до 01.06.2014г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска.

В исквата молба и уточненията към нея се твърди, че на 14.02.2013г. ищецът представил за регистрация в КАТ закупеният от него лек автомобил марка „Мерцедес“ с рама № W. заедно с необходимите документи. Административният орган не се произнесъл в законоустановения срок. При обжалване по съдебен ред мълчаливият отказ е отменен с влязло в сила решение № 10601/05.08.2014г. по адм.дело № 3965/2014г. на ВАС на РБ. Образувано било и досъдебно производство срещу неизвестен извършител, прекратено с постановление на СРП от 11.04.2013г. Още при внасянето на лекия автомобил и воден от сигурността в изправността на същия и редовността на наличната документация за регистрирането му пред КАТ, ищецът сключил договор за наем със [фирма], в който е предвидено договорът да влезе в сила на 01.04.2013г. Договорената наемна цена е в размер на 1000 лева месечно и формира исквата претенция за периода от 01.04.2013г. до 01.06.2014г. за пропуснати ползи. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от упълномощения процесуален представител. Направено е искане за присъждане на разноски за съдебното производство по представен списък.

Ответникът представя писмен отговор със становище, че исковите претенции са неоснователни и недоказани. Претендираните вреди са от дейност на правозащитните органи, а не от административна дейност. Пропуснати ползи по сключения договор за наем не са налице, искането е за транзитна регистрация. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковите претенции.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното:

От фактическа страна:

Със съдебно решение № 10601/05.08.2014г. по адм.дело № 3965/2014г. на ВАС на РБ е отменено решение № 452/24.01.2014г. по адм.дело №3752/2013г. на АССГ и вместо него е постановена отмяна на мълчаливия отказ на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР да извърши регистрация на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „500 ЦЛ“ с рама №W. и преписката е върната за произнасяне в едномесечен срок. Видно от мотивите на съдебното решение, искането е било за първоначална регистрация на автомобила с приложени документи по чл. 12а, ал. 1 от Наредба № I – 45 от 24.03.2000г. Твърдението на ответника, че искането е било за транзитна регистрация по чл. 27 от Наредба № I – 45 от 24.03.2000г. не е доказано. Видно от приложеното свидетелство за регистрация, лекият автомобил е регистриран с постоянна регистрация, без определен срок, на 07.05.2014г., с постоянни, а не с транзитни номера.

С постановление на СРП от 11.04.2013г. е прекратено образуваното досъдебно производство № 15520/2013г. по описа на 01 РУ – СДВР, пр.пр. №23466/2013г. по описа на СРП.

На 04.02.2013г. е сключен договор за наем между В. В. Х. и [фирма] с предмет на договора предоставяне за временно и възмездно ползване на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „500 ЦЛ“, шаси №W. срещу наемна цена от 1000 лева месечно, платима по банков път по посочена в договора банкова сметка. Съгласно чл. 4 от договора, същият влиза в сила, считано от 01.04.2013г. и е безсрочен. На 01.04.2013г. наемодателят се е задължил да предаде МПС -то регистрирано и с валиден технически преглед. Договорено е автомобилът да се използва от наемателя за отдаването му като рент а кар, като наемодателят е длъжен да представи МПС - то, предмет на договора във вид и състояние, които отговарят на ползването, за които е нает. Договорът не е оспорен от ответника в хода на съдебното производство.

На 07.05.2014г. автомобилът е регистриран в КАТ, а на 15.05.2014г. е предаден на наемателя с двустранен приемо – предавателен протокол.

За периода от 15.05.2014г. до 31.12.2015г. са представени писмени доказателства за плащане по банков път по сметка на ищеца на договорената наемна цена на автомобила от страна на [фирма], с посочено основание за плащане наем на автомобил за съответния месец по договор от 04.02.2013г.

В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите В. Б. и А. Т., чиито показания са безпристрастни и непротиворечиви. Видно от показанията на свидетеля Б., през зимата на 2013г. В. Х. е внесъл една кола, която не успял да регистрира дълго време, а документите били задържани в КАТ. Друг път не е имал проблеми. Д. е бил жизнерадостно момче, но се променил. Спрял да излиза, говорел само за проблема с регистрацията на автомобила. Притеснявал се от това, че го викали в полицията и го разпитвали за проблема с автомобила, тъй като имал подписан договор с фирма. След като спечелил делото, след около година и половина се пооправил. През този период е имал здравословни проблеми с кръвното и е пиел лекарства.

Свидетелят А. Т. посочва, че познавал ищеца от баща му, покрай бизнеса с коли. Свидетелят бил служител на автокъщата на бащата на ищеца. Отишъл заедно с него да регистрират автомобила в КАТ. Това бил първият проблем с регистрацията на автомобил на автокъщата. В. Х. трябвало да дава колата под наем, но доста време не е могъл да я регистрира. Разтевожил се, защото имал сключен договор за наем и изпаднал в депресия за неизпълнение на договора. Свидетелят посочва, че не се среща често с ищеца, през 2013г., 2014г. са се виждали два, три пъти годишно. По – често се е виждал с баща му, който се оплаквал, че В. е разсеян, отнесен и в депресия, след ситуацията в КАТ и договора, който е сключил.

От правна страна:

Исковете са допустими по чл. 204, ал. 1 от АПК, предявени след отмяната по съдебен ред на мълчаливия отказ, срещу надлежен ответник по чл. 205 от АПК, срещу СДВР, юридическото лице в структурата на което е началника на отдел „Пътна полиция“, органът от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите.

Разгледани по същество, искът за обезщетение за имуществените вреди е основателен и доказан за периода от 01.04.2013г. до 07.05.2014г., а в останалата част следва да бъде отхвърлен, както и искът за неимуществените вреди, който е изцяло неоснователен и недоказан.

В производството по обезщетение за вреди по ЗОДОВ, както и в общия исков процес, ищецът носи тежестта да докаже иска си по основание и размер. Доказването

на основанието на иска се свежда до установяването на фактите, от които ищеца черпи съществуването на спорното право на обезщетение. Установената в чл. 154, ал. 1 от ГПК тежест на доказване се изразява в провеждането на пълно главно доказване на релевантните за правото на обезщетение факти. Фактическият състав на отговорността на държавата за вреди по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ включва незаконосъобразен административен акт на държавен орган при изпълнението на административна дейност, наличието на вреда от акта и причинна връзка между него и вредоносния резултат. Реализирането на отговорността на държавата е обусловено от кумулативното наличие на всеки от елементите от състава на отговорността.

В случая е налице първата предпоставка, отменен като незаконосъобразен административен акт, а именно отмененият със съдебно решение № 10601/05.08.2014г. по адм.дело № 3965/2014г. на ВАС на РБ мълчалив отказ на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР да извърши регистрацията на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „500 ЦЛ“ с рама №W.. На ищеца е причинена вреда, изразяваща се в пропуснати ползи, подлежаща на обезщетение по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Пропуснатата полза представлява неосъщественото реализиране на приходи по сключения договор за наем, при наличие на всички предпоставки за това, като резултат от отменения акт. Р. на тези приходи е било напълно сигурно, видно от представените доказателства за последващи плащания всеки месец, по банков път на договорената наемна цена на МПС след предването му и след регистрацията на автомобила за период от около две години. При тълкуване на клаузите на сключения договор е видно, че предмет на същия е предоставяне на МПС за ползване за рент а кар срещу заплащане на месечна наемна цена. За да се използва автомобилът по предназначение е било необходимо същият да бъде регистриран, като изрично е посочено в договора, че се наемодателят трябва да предаде МПС -то регистрирано, с технически преглед и застраховка, във вид и състояние, които отговарят на ползването. Договорът е сключен преди регистрацията на автомобила, но ищецът е имал опит с внос на автомобил и това е първият случай, при който на него и на автокъщата на баща му е била отказана регистрацията, видно от показанията на свидетелите Б. и Т.. Потвърждават се твърденията в исковата молба, че В. В. Х. е имал сигурност в техническата изправност на автомобила и в редовността на неговите документи и наличието на всички предпоставки за реализиране на регистрацията до датата, посочена в договора, а именно на 01.04.2013г., когато автомобилът е следвало да бъде предаден на наемателя. Поради невъзможността да се регистрира автомобила, същият не е предаден на наемателя, а наемодателят е бил лишен от сигурни приходи в размер на 1000 лева месечно, за периода от 01.04.2013г. до 07.05.2014г., на която дата е извършена регистрацията на автомобила. Сигурното получаване на наема се доказва от последващото предаване на автомобила, изпълнение на договора и получаване на приходи по представените извлечения от банковата сметка на ищеца. Налице е и причинно – следствена връзка между причинените вреди и отменения отказ за регистрацията, която е пряка и непосредствена. Единствената причина за неполучаването на наема е липсата на регистрацията на автомобила, поради което и този елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 и чл. 4 от ЗОДОВ е доказан. Исковата претенция е основателна в размер на 13 233 лева за периода от 01.04.2013г. до 07.05.2014г. и следва да се уважи в този размер. За периода от датата на регистрацията на 07.05.2014г. до 01.06.2014г., за които дни сумата на наема е в размер на 767 лева претенцията е неоснователна. Няма причинно – следствена връзка

с незаконосъобразния акт, защото автомобилът е бил регистриран на 07.05.2014г., а от 15.05.2015г. до 31.05.2015г. наемът е платен от наемателя с платежно нареждане по сметка в Първа инвестиционна банка.

По отношение на претендираното обезщетение в размер на 36 000 лева за причинени неимуществени вреди не се доказва причиняване на неимуществени вреди на ищеца, нито наличие на пряка и непосредствена причинно – следствена връзка с отменения мълчалив отказ за регистрацията на автомобила. С молба от 19.05.2016г. ищецът е посочил, че твърдяните в исковата молба неимуществени вреди са причинени от отменения като незаконосъобразен мълчалив отказ за регистрация на процесното МПС. В исковата молба са описани вреди като психически тормоз, душевна болка и страдание, загуба на вяра, непоправимо засягане на живота му като млад човек в психологически и социален аспект, отдалечаване от близките, разрушен авторитет. В самата искова молба обаче се посочва, че това са вреди в резултат от образуваното досъдебно производство и действията по разследването. С последващата молба от 19.05.2016г. се уточнява, че вредите са от мълчаливия отказ, но без от фактическа страна ищецът да е мотивирал твърденията си. Свидетелят Б. дава показания за настъпила промяна в поведението на В. Х., който бил жизнерадостно момче, но впоследствие се променил. Не може да се докаже обаче причинно - следствената връзка между вредата и административния акт, предвид основните оплаквания на ищеца, свързани с досъдебното производство. Същият свидетел посочва, че ищецът се е притеснявал от това, че са го викали в полицията да го разпитват. Съвкупно преценени доказателствата по делото сочат, че промяната в поведението на В. Х. е във връзка с досъдебното, а не във връзка с административното производство. Посочените от Б. здравословни проблеми с кръвното налягане не са заявени в исковата молба, поради което показанията в тази част са неотнормими. Показанията на свидетеля Т. относно състоянието на ищеца през целия исков период не следва да се кредитират, защото свидетелят през 2013г. и 2014г. е виждал ищеца два, три пъти годишно, което не доказва претенцията за целия период от 01.04.2013г. до 01.06.2014г. Също така свидетелят посочва, че причината за депресията и разсеяността на ищеца е сключения договор, тоест не е налице пряка причинно – следствена връзка с незаконосъобразния мълчалив отказ.

Поради частичната основателност на исковите претенции, съдът следва да присъди на ищеца на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ внесена от него държавна такса от 10 лева, както и възнаграждението за един адвокат, съразмерно с уважената част от иска в размер на 741 лева.

Воден от горното, Административен съд – София-град, I отделение, 43- ти състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. В. Х., [ЕГН] от [населено място], чрез адв.Х. Х., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, кантора 10 сумата в размер на 13 233 лв. /тринадесет хиляди двеста тридесет и три/ лева, представляваща обезщетение за настъпили имуществени вреди за период от 01.04.2013г. до 07.05.2014г. от мълчаливия отказ на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР да извърши регистрацията на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „500 ЦЛ“ с рама №W., ведно със законната лихва от датата на

предявяване на иска до окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ иска в останалата част над уважения до пълния предявен размер от 14 000 лева, както и предявеният иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 36 000 лева за периода от 01.04.2013г. до 07.05.2014г. от мълчаливия отказ на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР да извърши регистрация на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „500 ЦЛ“ с рама № W., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. В. Х., [ЕГН] от [населено място], чрез адв.Х. Х., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, кантора 10 сумата в размер 751 /седемстотин петдесет и един/ лева, представляващи направените разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: